

حرکت امام حسین(ع) به کربلا با وجود علم به شهادت

<?xml encoding="UTF-8">

وقتی امام حسین (ع) می دانست با رفتن به سمت کوفه به شهادت خواهد رسید، چرا از این کار منصرف نشد با اینکه بسیاری از اطرافیان حضرت به ایشان گفتند که به احتمال زیاد با رفتن به کوفه جان خود را از دست می دهند

البته چون این حرف ها برپایه سابقه مردم کوفه بود و قطعی نبود قبول میکنیم که دلیل کافی نبود تا امام به وظیفه امامت خود عمل نکند. ولی وقتی که مسلم بن عقیل به ایشان نامه نوشت که من را دارند می کشند و مردم کوفه هم بد عهده کردند، چرا تصمیم امام عوض نشد.

اصلا اگر قرار بود که تصمیمشان عوض نشود چرا مسلم بن عقیل را برای بررسی اوضاع به کوفه فرستادند؟

یزید در ابتدای حکومتش به والی خود در مدینه دستور داد که حسین بن علی علیه السلام باید با او بیعت کند و در صورت عدم بیعت باید کشته شود. (۱) اما آن حضرت حاضر به بیعت بایزید نشد و بیان داشت که: شخصی مانند من باشخصی مانند یزید بیعت نمی کند. (۲) لذا امام باهدف امر به معروف ونهی ازمنکر وزنده کردن دین جدش قیام خودرا علیه حکومت اموی وشخص یزید آغاز کرد. (۳)

امام حسین علیه السلام بعد از عدم پذیرش بیعت با یزید برای حفظ جان خویش و یارانش از ۲۸ رجب سال ۶۰ هـ. ق شبانه از مدینه به سمت مکه حرکت کردند(۴) و از ۳ شعبان سال ۶۰ هـ. ق(۵) تا روز ۸ ذی الحجه همان سال در مکه مقیم شدند و در طول این مدت سعی کردند تا دیگر مسلمانان را نیز متوجه خطری کنند که جامعه اسلامی را تهدید می کرد.

نکته قابل تأمل این است که یزید هیچ وقت حاضر نشد درخواست بیعت خود از امام حسین علیه السلام و تهدید به قتل امام علیه السلام در صورت عدم بیعت بردارد. امام در جوابی که ابن عمر دادند این مسئله را به صراحت بیان کردند. کلام آن حضرت این بود: «ان القوم لایترکونی...فلایزالون حتی ابایع وانی کاره فیقتلونی» (۶) (این گروه مرا رها نخواهند کرد...تا من بیعت کنم و من نمی خواهم چنین کنم؛ بنابراین آنها مرا خواهند کشت). یزید به حدی بر این تصمیم خود جدی بود که عده ای مسلح را با هدف ترور امام در ایام حج به مکه فرستاده بود. (۷) همین امر سبب گردید تا حضرت در این فکر باشند تا در صورت فراهم آمدن شرایط از مکه خارج شوند.

در طول مدت اقامت امام حسین علیه السلام در مکه مردم کوفه با فرستادن نامه های متعدد از آن حضرت درخواست کردند تا ایشان به کوفه بیایند تا با کمک آنها بتوانند در مقابل حکومت یزید و امویان قیام کنند. کثرت

این نامه‌ها و درخواست‌ها به‌گونه‌ای بود که آن حضرت برای بررسی صحت و سقم ادعای کوفیان مسلم بن عقیل را به سوی آنان فرستاد. مسلم نیز بعد از رسیدن با کوفه در نامه‌ای به امام حسین علیه‌السلام تعداد زیاد بیعت‌کنندگان را تأیید کرد و امام را به کوفه دعوت کرد. (۸) بر اساس این نامه تعداد بیعت‌کنندگان ۱۲ هزار (۹) یا ۱۸ هزار (۱۰) و بر اساس نقل برخی مورخان تمام مردم کوفه برای بیعت و حمایت از امام با مسلم پیمان بسته بودند. (۱۱)

بر اساس این نامه تعداد بیعت‌کنندگان برای برپایی قیامی در کوفه کافی بود و با اتکا به همین موضوع بود که امام حسین علیه‌السلام با دریافت نامه مسلم، رهسپار کوفه شد. (۱۲) اما بعد از اینکه خیر شهادت در میانه راه به امام حسین علیه‌السلام رسید آن حضرت به چند دلیل حرکت خویش به سمت کوفه را ادامه دادند:

۱. درخواست فرزندان و برادران مسلم انتقام‌گیری از قاتلان مسلم بن عقیل بود (۱۳) که حضرت را برای ادامه راه مصمم‌تر کرد.

۲. جایگاه امام (ع) با حضرت مسلم متفاوت بود و این احتمال که کوفیان در مواجهه با امام به خود بیایند و ایشان را یاری فرمایند وجود داشت. این مطلب را برخی یاران حضرت به آن حضرت بابت این مطلب یادآوری کردند که: و الله ما انت مثل مسلم ابن عقیل ولو قدمت الکوفه لکان الناس الیک اسرع (۱۴) (شما مثل مسلم نیستید، اگر به کوفه بروید مردم به سرعت به شما خواهند پیوست).

نتیجه:

امام حسین علیه‌السلام قیام خویش را با هدف اصلاح دین جد خویش و احیای امر به معروف و نهی از منکر آغاز کرده بود. یزید نیز دستور داده بود که امام یا باید بیعت کند یا باید کشته شود. هنگامی که امام در مکه بود و مردم را برای قیام دعوت می‌نمود تنها مردم کوفه برای یاری امام اعلام آمادگی کردند. تعداد زیاد بیعت‌کنندگان با امام به حدی بود که حجت را بر ایشان تمام کرد و آن حضرت تصمیم گرفتند تا به سمت کوفه حرکت کنند. بعد از شهادت مسلم بن عقیل نیز آن حضرت با توجه به مشورتی که با یاران خویش داشتند ادامه سفر به سمت کوفه را انتخاب کردند